

Dienst 1^e Advent, Pieltsjerke, De Gaastmar

17-11-2016

Ds. Tienieke van Lindenhuisen

Berichten vol licht

1ste lêzing:

Jesaja 2,1-5

Nije Fryske

bibeloersetting

De folken op pylgertocht nei Sion

²¹ It wurd dat Jesaja, de soan fan Amoz krige yn in fizioen oer Juda en Jeruzalem.

² Sa komt it yn 'e kommende tiid:

De berch dêr't it hûs fan de Heare op stiet,
sil boppe alle oare bergen steld wurde
en heech boppe de heuvels útrize.

Dêr sille alle heidenfolken yn kloften op ta sette,

³ gâns folken sille derop takomme en sizze:

Kom, lit ús de berch fan de Heare opgean,

nei it hûs fan de God fan Jakob,

dat Hy ús leare mei, wat syn wegen binne

en wy de paden gean, dy't Hy ús wiist.

Want fan Sion giet de wet út,

it wurd fan de Heare komt út Jeruzalem.

⁴ Hy sil rjochtsprekke tusken de folken

en tusken machtige naasjes it skeel besljochtsje.

Dan sille se har swurden omsmeie ta ploechizers

en har spearen ta sichten.

Gjin folk sil langer de wapens

opnimme tsjin in oar folk,

en se sille har net mear op fjochterij útlizze.

⁵ Kom, folk fan Jakob,

lit ús ús wei gean yn it ljocht fan de Heare.

2de lezing:

Matteus 24,32-44

³² Leer van de vijgenboom deze les: zo gauw zijn takken uitlopen en in blad schieten, weet je dat de zomer in aantocht is. ³³ Zo moeten jullie ook weten, wanneer je dat alles ziet, dat het einde nabij is. ³⁴ Ik verzeker jullie: deze generatie zal zeker nog niet verdwenen zijn wanneer al die dingen gebeuren. ³⁵ Hemel en aarde zullen verdwijnen, maar mijn woorden zullen nooit verdwijnen.

³⁶ Niemand weet wanneer die dag en dat moment zullen aanbreken, ook de hemelse engelen en de Zoon niet, alleen de Vader weet het. ³⁷ Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het zijn wanneer de Mensenzoon komt. ³⁸ Want zoals men in de dagen voor de vloed alleen maar bezig was met eten en drinken, met trouwen en uithuwelijken, tot aan de dag waarop Noach de ark binnenging, ³⁹ en zoals men niet wist dat de vloed zou komen, totdat die kwam en iedereen wegnam, zo zal het ook zijn wanneer de Mensenzoon komt. ⁴⁰ Dan zullen er twee op het land aan het werk zijn, van wie de een zal worden meegenomen en de ander achtergelaten. ⁴¹ Van twee vrouwen die samen aan de molen draaien, zal de ene worden meegenomen en de andere achtergelaten. ⁴² Wees dus waakzaam, want jullie weten niet op welke dag jullie Heer komt. ⁴³ Besef wel: als de heer des huizes had geweten in welk deel van de nacht de dief zou komen,

dan zou hij wakker gebleven zijn en niet in zijn huis hebben laten inbreken.⁴⁴ Daarom moeten ook jullie klaarstaan, want de Mensenzoon komt op een tijdstip waarop je het niet verwacht.

PREEK

Gemeente van God,

Het is Advent. En we beginnen vandaag met die hoopvolle woorden van Jesaja. 'Kom, lit ús de berch fan de Heare opgean.' De oude kerkvader Bernardus van Clairvaux vergelijkt Advent met het beklimmen van een berg. Ik vind dat een mooi beeld. Je trekt je wandelschoenen aan, pakt je rugzak in, wat neem ik mee, wat laat ik achter, wat wil ik niet meezeulen. En dan ga je. Eerst is er de langzame beklimming, de voorbereidingstijd, de Advent, dan de weg op de hoogte waar je alles in volle glorie aanschouwt en Kerst en Driekoningen viert en vervolgens daal je weer af naar het gewone leven. 'Kom, folk fan Jakob, lit ús ús wei gean yn it ljocht fan de Heare.' Kom, laten we wandelen in het licht.

Jesaja voelt zo hoopvol en zit vol toekomstperspectief. Op naar een wereld zonder oorlog en geweld. Gjin folk sil langer de wapens opnimme en se sille har net mear op fjochterij útlizze. Weg er mee, zwaarden moeten tot ploegijzers worden omgesmeed en speren tot sikkels. Eens, ooit.

Het Oude Testament klinkt hoopvol vandaag maar Jezus' woorden vind ik wat ingewikkelder. Ze klinken dreigend en onheilspellend. Jezus spreekt over dat wij waakzaam moeten zijn, en hij vergelijkt zijn komst met die van een dief in de nacht en met iets dat ons zo kan overvallen als de zondvloed dat indertijd, in de dagen van Noach, heeft gedaan. Het is vreemd om zo te horen spreken over de komst van de Mensenzoon. Juist nu de tijd begint van het uitzien naar en het wachten op de komst van het kleine nieuwgeboren kerstkindje. Die komst heeft voor ons toch weinig onheilspellends. Die is vooral verbonden met vrede, met warmte in onze kille wereld. Voor ons heeft Kerst te maken met de komst van het licht, midden in het donker van de lange winternacht. Of is er meer aan de hand. Dat we niet alleen wachten op dat kleine Kerstkindje dat geboren wordt, maar bijvoorbeeld wachten op de komst van Christus in je eigen leven nu. Of wachten we op de komst van de Messias bij de voltooiing van de schepping. Of alle drie tegelijk.

Stel dat dat zo zou zijn, dan is het wachten op dat kleine kindje meestal geen probleem. En Christus in je eigen leven net zo. Maar die derde, ik weet het niet. We komen er zo op terug.

Jezus heeft de tempel verlaten, er is veel gezegd, veel 'wee jullie' en gesteggel met schriftgeleerden en Farizeen. En hij verliet niet alleen de tempel maar ook de stad. En ze zitten op de Olijfberg. Er moest nog iets gezegd worden, er moest nog gesproken worden over de laatste dingen. Het koninkrijk zal eens in volle luister komen, aan het einde der tijden. Eens breekt de messiaanse tijd aan. Zo geloven de joden het en zo geloven de volgelingen van Jezus het. De joden spreken over de komst van de Messias, de volgelingen van Jezus geloven in de wederkomst van Jezus. Ze delen dus dezelfde toekomstverwachting. En ze weten waar dat zal geschieden, op de Olijfberg. Maar wanneer?

En Jezus antwoordt met de rede over de laatste dingen, de vijfde rede. De Bergrede was de eerste en dit is de laatste. En hij spreekt over de vijgenboom en over Noach, over mannen die het koren maaien en vrouwen die meel malen. De gewone dagelijkse dingen. Maar als het daar bij blijft, zegt Matteus, als het leven daarin opgaat, dan mis je iets. Leven is ook gericht zijn op de komst van. Wees dus waakzaam want je weet niet wanneer die dag komt. Leef dus niet alsof deze wereld van jou is en alsof jij het voor het zeggen hebt. Toon je een betrouwbare dienaar, een mens die doet wat hij moet doen. Want waakzaam, waken is niet hetzelfde als wachten en niets doen. Waken is uitzien naar een goede toekomst op een actieve manier. 'Kom, folk fan Jakob, lit ús ús wei gean yn it ljocht fan de Heare.'

Jezus en Jesaja nodigen je uit om op weg te gaan, om trouw te getuigen van Gods uiteindelijke wereld van vrede, vreugde en overvloed. En wat dat drievoudig wachten betreft. Misschien geloof je dat we in de laatste dagen leven. Wees dan waakzaam en gebruik deze aansporing van Matteus om je voor te bereiden op deze Advent. Of misschien hoor je tot de groep leerlingen die – net als in Matteus – niet weten wanneer die terugkomst is. Wees dan ook waakzaam. Of misschien vind je dat deze taal hoort bij de tijd van de eerste gelovigen. Dat het hun wereldbeeld was en niet de jouwe. Misschien geloof je niet in een moment waarop de wereld in één klap verandert. Voel je dan uitgenodigd om iedere dag dat Koninkrijk van God dichterbij te halen.

Want die drie mogelijkheden hebben namelijk allemaal dezelfde inhoud. De wederkomst van de Messias is er iedere dag, Hij staat altijd en onverwacht voor ons. In de toekomst maar ook vandaag. Dat je je iedere dag betrokken voelt bij de wereld, aangesproken, keuzes maakt, je inzet voor en werkt aan gerechtigheid en vrede. . 'Kom, folk fan Jakob, lit ús ús wei gean yn it ljocht fan de Heare.' Kom in beweging.

Want in beweging komen is belangrijk. In dat korte stukje van Jesaja hoor je vijf keer 'optrekken' en 'wandelen' voorbij komen. Stevig is het. Beide benen op de grond, zo aards als het maar kan zijn. Trek de wapenuitrusting aan van het licht. Een aansporing om zo te leven dat ook anderen aangetrokken worden tot het licht, om uit te stralen wat de Mensenzoon uitstraalt: een einde aan alle duisternis. Samen met ons. Het donker dat we uitbannen met de komst van Christus. 'Kom, folk fan Jakob, lit ús ús wei gean yn it ljocht fan de Heare.'

Amen